

ת"פ 43850/08/19 - מדינת ישראל נגד מ' ר'

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 43850-08-19 מדינת ישראל נ' ר'

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשם	מ' ר'

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעקבות הודאתו, במהלך ניהול ההוכחות, בעבירות שביצע כלפי בת זוגו לשעבר, המתלוננת, במסגרת שני כתבי אישום מתוקנים, כמפורט להלן:

ת"פ 43850-08-19 - (להלן: "**התיק העיקרי**")- הנאשם הורשע במסגרת שני אישומים בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת פרודים, לאחר שהיו בזוגיות כארבעה חודשים.

אישום ראשון - במהלך חודש אפריל 2019, עת שהו הנאשם והמתלוננת ביחידת הדיור בה התגורר הנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה. בתגובה לכך סטרה המתלוננת לנאשם בפניו והדפה אותו ממנה.

אישום שני- ביום 24.5.19 שהו הנאשם והמתלוננת במושב פרדסיה ברכבו של הנאשם, בכדי לשוחח על האפשרות לחדש את הקשר הזוגי ביניהם. בנסיבות אלה, התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם על רקע חשדה של המתלוננת כי הנאשם היה בקשר עם אחרת. או אז, יצא הנאשם מהרכב, ניגש לעבר המתלוננת ותקף אותה בכך שתפס את ראשה, הוריד אותו כלפי מטה וניסה למשוך אותה בכוח אל מחוץ לרכב.

ת"פ 68663-12-19 - (להלן: "**התיק המצורף**"), הנאשם הורשע במסגרת שני אישומים בעבירה של פגיעה בפרטיות-בילוש או הטרדה אחרת עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 ובעבירת איזמים לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

במועד הרלוונטי לכתב האישום, הייתה המתלוננת בקשר זוגי אחר.

אישום ראשון - בתאריך 14.8.19 בשעה 12:45 או בסמוך לכך, בעת שנסעה המתלוננת ברכבה בכביש 4 דרום

לפני צומת קדימה, הבחין בה הנאשם, שנסע ברכבו בסמוך אליה. הנאשם החל לצפור בצופר הרכב, האט את מהירות נסיעתו, עקף את רכבה של המתלוננת וחסם את המשך נסיעתה. בהמשך, יצא הנאשם מרכבו וניגש אל רכבה של המתלוננת, שמיהרה לסגור את דלתות הרכב ולחייג למוקד 100 לקבלת עזרה מהמשטרה. אז, ניסה הנאשם לפתוח את דלת רכבה של המתלוננת וצעק לעברה "תפתחי לי את הדלת אני לא רוצה לעשות לך כלום". המתלוננת המשיכה בנסיעה לכיוון אבן יהודה, אולם הנאשם המשיך לעקוב אחריה, עקף את רכבה וחסם את כיוון נסיעתה.

אישום שני- בתאריך 29.7.19 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבית אמה של המתלוננת בפרדסיה וביקש לשוחח עם המתלוננת. האם ובן זוגה ביקשו מהנאשם לעזוב את המקום, מאחר שהמתלוננת אינה מעוניינת להיות בקשר עימו והאם הוסיפה כי המתלוננת נמצאת בקשר זוגי עם אחר. בתגובה אמר הנאשם: "**אם היא לא תהיה איתי היא לא תהיה עם אף אחד**" והוא ידאג לכך.

תסקירי שירות המבחן

2. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים.

3. תסקיר מיום 18.10.22 פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם וקורות חייו. הנאשם בן 36, רווק, לדבריו עובד כעצמאי כמנהל שלוש חברות שבבעלותו, בתחום התקנות סלולריות (לא הוצגו לכך מסמכים). הנאשם שיתף, שהינו בן למשפחה חרדית, אולם מגיל צעיר התקשה להתחבר למסגרות החינוך החרדי ולמד בפנימיות השייכות לחנוך הממלכתי. הוא גויס לצבא אך שירותו קוצר על רקע מצבה הבריאותי הירוד של אמו. הנאשם לקח על עצמו את הטיפול באמו לאחר שחלתה ונשא במימון הטיפולים שעברה ובעקבות כך חווה משבר כלכלי, ממנו הצליח להתאושש. את המתלוננת הכיר בשידוך, בהיותה בעיצומו של הליך גירושין. הקשר התפתח במהירות אך עד מהרה התגלו קשיים. לדברי הנאשם, שכר עבור המתלוננת דירה והם סיכמו כי ישפצו אותה במימון משותף אולם בפועל רק הוא שילם עבור הדירה והשיפוץ. בין בני הזוג עלו ויכוחים רבים וקונפליקטים שבבסיסם העדר אמון, לדברי הנאשם התנהלה המתלוננת כלפיו באופן אובססיבי, תוקפני ובלתי צפוי והוא התקשה לנהל עמה תקשורת תקינה ולהגיע להבנות באופן הדדי.

4. הנאשם נטל אחריות חלקית על ביצוע העבירות ומהתייחסותו לכלל האישומים עלתה תפיסה קורבנית. לתחושתו מדובר בתלונות שווא והוא הנפגע העיקרי מהאירועים. עלה קושי בנפרדות מהמתלוננת כמו גם קושי בהבעת אמפתיה לפגיעה שהסב לה.

5. שירות המבחן התרשם, שהנאשם מתפקד לכאורה באופן תקין, אולם בצד זאת קיים קושי בשייכות במסגרות השונות, קושי ביצירת קשרים זוגיים, קושי במתן אמון, המאופיין בעמדות חשדניות כלפי נשים. להערכת שירות המבחן בבסיס העבירות עומדים נטייתו של הנאשם לאימפולסיביות, קשיים בוויסות רגשי במצבים שחש בהם תוסכל או מאוים, דפוסי שליטה ואובססיביות.

יצוין כי נעשה ניסיון לשוחח עם המתלוננת שלא צלח.

6. נוכח התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית של הנאשם בתחום האלימות הזוגית, הואיל והנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, ועל אף שניכר כי זוהי מוטיבציה חיצונית, המונעת מרצונו לשפר את מצבו במסגרת ההליך המשפטי, הפנה שירות המבחן את הנאשם לבדיקת התאמה לטיפול במרכז לשלום משפחה בנתניה והמליץ על דחיית הדיון בארבעה חודשיים על מנת לבחון את השתלבותו בטיפול.

7. בתסקיר מיום 19.2.23 עדכן שירות המבחן כי לא חל שינוי בעמדותיו של הנאשם. הנאשם ביטא תסכול לנוכח ההליך המתמשך כנגדו וחוויות אי-צדק, שנעשה כלפיו בעבר, עלו ביתר שאת במפגש הנוכחי. בצד הודאתו החלקית בעובדות כתב האישום, התקשה הנאשם לקחת אחריות על החלקים הפוגעניים בהתנהגותו, היה עסוק בהשלכת האחריות על הקשיים בזוגיות על המתלוננת ולא הכיר בפגיעה שגרם לה. ממידע שהתקבל מגורמי הקבלה במרכז למניעת אלימות משפחה בנתניה, הנאשם הציג עצמו בפגישת האבחון כאדם נורמטיבי שנפל קורבן למערכת יחסים אלימה מצד המתלוננת. בסיכום המפגש התגבש רושם כי הנאשם מתקשה להכיר בחלקים אלימות ותוקפניים ובדפוסיו האלימים, אינו מביע צורך אותנטי לטיפול בתחום האלימות הזוגית ואינו פנוי לכך. בשל היעדר שינוי ממשי בעמדותיו הנוקשות של הנאשם, סבור שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל להשתלב בהליך טיפולית ולפיכך נמנע מהמלצה טיפולית-שיקומי בעניינו.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה התייחסה למכלול העבירות כאירוע אחד, וביקשה לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. לשיטתה, גם אם כל אחד מהאירועים אינו ברף חומרה גבוה, הרי שמכלול האירועים מצביע על התנהלות חמורה, אובססיבית ומדאיגה של הנאשם כלפי המתלוננת, לאחר תקופת זוגיות קצרה. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שנטילת האחריות מצדו של הנאשם באה לאחר שנשמעו רוב עדי התביעה, לרבות המתלוננת ואמה. עוד הפנתה לתסקירי שירות המבחן, המלמדים על נטילת אחריות חלקית ועל היעדר המלצה טיפולית, חרף הזדמנות שניתנה לנאשם להתגייס לטיפול. מאחר שזוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם ביקשה לקבוע את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה, אולם לא בתחתיתו, נוכח התסקיר שאינו חיובי ואינו כולל המלצה טיפולית.

9. ב"כ הנאשם הדגיש את חריגות האירועים, שאירעו בטווח של מספר חודשים, לאורח חייו של הנאשם, אשר התנהל באופן נורמטיבי עד להיכרותו עם המתלוננת בגיל 33. לטענתו, הנאשם התאהב במתלוננת בזמן שעברה הליך גירושין וניסה לעזור לה במציאת מקום מגורים, אולם לאחר תקופה קצרה, החלו ויכוחים ביניהם, כשמצד אחד - המתלוננת הביעה חוסר אמון בנאשם ומצד שני - לא עמדה בהבטחות הכספיות כלפיו. לאחר קבלת הכרעת הדין תבעה המתלוננת את הנאשם בגין הטרדות ואיומים, היא זכתה בתביעה והוא פיצה אותה בסכום של 15,000 ₪- תוצאה שגרמה לפגיעה במוטיבציה הפנימית של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן. ב"כ הנאשם התייחס למשבר שעבר הנאשם במעבר מאורח חיים חרדי לחילוני, לקושי בניהול מערכת יחסים זוגית לראשונה ולאובססיביות והקנאה ההדדית בין שני בני הזוג. ביקש לשקול לקולה את חלופה הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות, שבמהלכו לא חזר הנאשם לבצע עבירות ואת ניתוק הקשר בין הנאשם לבין

המתלוננת. לטענת ב"כ הנאשם, בהתחשב בנסיבות, יש מקום לשקול בחיוב את ביטול הרשעת הנאשם, שכן הרשעה עלולה לפגוע באופן חמור בפרנסתו, הואיל ובין לקוחותיו חברות העוסקות בתחום הביטחוני.

10. הנאשם בדברו האחרון לעונש חזר על עמדתו, כפי שהובעה בפני שירות המבחן, לפיה כתב האיטום הוא תולדה של מעשה נקמה של המתלוננת על כך שהזמין משטרה באחד הריבים ביניהם. ביקש לשים את ההליך מאחוריו ולסגור פרק זה של חייו. לדברי הנאשם, בבעלותו שלוש חברות תקשורת שאחת מהן פעולת לטובת משרד הביטחון והרשעה תפגע באפשרותו לגשת למכרזים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם הינם ידועים, ובבסיסם עומד הצורך בשמירה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה האישי ושלוות נפשה.

13. בבחינת הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, מדובר ברצף של ארבעה אירועים, שהתפרשו על תקופה בת ארבעה חודשים, שלושה מהם אירועי אלימות פיזית ומילולית והרביעי הוא אירוע של הטרדה, פגיעה בפרטיותה ובשלוותה של המתלוננת. הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים איננו מבוטל. על אף שמעשיו של הנאשם לא מצויים ברף הגבוה של מעשי האלימות, לא ניתן להתעלם מריבוי האירועים- אין מדובר במעשה חד פעמי, אלא בהתנהגות אלימה ומטרידה של הנאשם כלפי המתלוננת, שהמניע לה הוא חוסר השלמתו עם החלטתה לנתק את הקשר ביניהם והניסיון שלו לכפות עליה בכוח לחדש את היחסים. העבירות בוצעו במקומות שונים, תוך התנהלות חסרת גבולות מצדו של הנאשם. הגם שלא נגרמו למתלוננת חבלות בגופה במסגרת מעשי האלימות המתוארים בתיק העיקרי, הרי שהנזק שצפוי היה להיגרם ממעשי הנאשם חמור יותר, בעיקר נוכח העובדה שמדובר בחניקתה של המתלוננת באיטום הראשון ותפיסת ראשה של המתלוננת תוך כדי שהוא משיכתה בכוח באיטום השני. לכך יש להוסיף את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם שתקף אותה יותר מפעם אחת ואת הפגיעה בשלווה נפשה ובשלוות בני משפחתה. מנגד, קיימים שיקולים לקולה- מדובר במערכת יחסים קצרה שהסתיימה ולא בקשר ארוך ומשמעותי; הנאשם לא מימש את איומיו וניתק את הקשר עם המתלוננת; למתלוננת לא נגרמו נזקי גוף והיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

נוכח האמור, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

14. לעבירות אלימות בתוך המשפחה, נודעת חומרה מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא. הטעמים לכך נעוצים בכך שמדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור

ולגון על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאלים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי (ראו, בין היתר: ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני**, [פורסם בנבו] (26.1.2012); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (11.10.2017)).

15. כחלק מהמאבק בתופעה בזויה זו, עמדו בתי המשפט עמדו, לא אחת, על הצורך בענישה מרתיעה. יפים לענייננו, הדברים שנפסקו ברע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (28.1.2021):

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף".

(ראו גם: רע"פ 7846/21 **אגבאריה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (16.11.2021); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (15.6.2021); עפ 4398/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (28.10.20); ע"פ 375/22 **מדינת ישראל נ' בסל**, פסקה 11 [פורסם בנבו] (10.2.2022)).

16. מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה הינו רחב ומשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות, אפנה למספר פסקי דין בנסיבות הדומות לענייננו:

א. רע"פ 7846/21 **היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (16.11.2021): הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות איזמים ובשתי עבירות של תקיפת בת זוג. על רקע חשד שהמתלוננת בוגדת בו, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בגופה ובגוף אחותה. במועד נוסף, כשהייתה המתלוננת בחודש הרביעי להריונה, משך אותה הנאשם בשערה לכיוון הרצפה, בעט בבטנה, בגבה, בפניה ומשך אותה פעם נוספת בשערה לכיוון השירותים. בהמשך, איים הנאשם עליה שאם לא תסתום את הפה, ידקור אותה. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 8 ל-12 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש בתחית המתחם. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (02.05.2016): המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת-זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שיינשא בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שישה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 5434/17 **דמוך נגד מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.11.2017): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיזמים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה

בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה ואתה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. עפ"ג (י-ם) 7820-01-21 **ג'רדאת נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (11.05.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג שבוצעו כלפי רעייתו. על פי כתב האישום, בעקבות ויכוח שנתגלע בין השניים, הכה הנאשם את המתלוננת בגבה באמצעות ידיו. בעקבות המכה, נפלה המתלוננת על כיסא שהיה בקרבתה. לאחר מכן הכה בגבה, בשנית, באמצעות ידו. במועד אחר, בעודם נוסעים ברכב, הכה הנאשם את המתלוננת בפניה באמצעות ידו וכתוצאה מכך ירד לה דם. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי בתחום האלימות במשפחה, אשר התקשה ליטול אחריות לאלימות הפיזית שהפעיל כלפי המתלוננת אך שיתף פעולה באופן רציני ומלא עם ההליך הטיפולי בו לקח חלק, עונש של 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת. הערעור נדחה.

ה. עפ"ג (מרכז) 60141-12-18 **פז נ' מדינת ישראל**, [לא פורסם] (12.3.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של איומים, הדחה באיומים ובכוח ותקיפת בת זוג. מדובר בשלושה אירועים שהרקע להם הוא סכסוך גירושין בין הנאשם למתלוננת, אשתו דאז, שהביעה רצונה להתגרש ממנו. באירוע אחד, במהלך דין ודברים, היכה הנאשם בידיו בשני צדי ראשה של המתלוננת, היא הדפה אותו ואז הוא ירק על פניה ועל שערה, ולבסוף היא בעטה בו. באירוע אחר, כאשר הבחין הנאשם משוחח עם גבר אחר במהלך נסיבה, איים עליה שירצח אותה ואת אמה. באירוע נוסף, לאחר שהמתלוננת הגישה תלונה, ובעודו בחקירת משטרה, חייג הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת, שוחח עמה בבוכרית, ואמר לה לבטל את התלונה ולהגיד שהיא שיקרה, ואם תעשה כן, הרי הנאשם בתמורה יוותר על דירתם המשותפת. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 5 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים והשית על המערער, בעל עבר מכביד, שלחובתו מאסר על תנאי בן 12 חודשים מאסר למשך 9 חודשים, בצירוף הפעלת העונש המותנה, כך שסה"כ ירצה מאסר למשך 15 חודשים. זאת, חרף תסקיר שהמליץ על הארכת התנאי. הערעור נדחה.

ו. ע"פ (תל-אביב) 11387-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [לא פורסם] (7.2.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד שבוצעו כלפי המתלוננת- אישה עמה ניהל מערכת יחסים זוגית בהיותו נשוי. היחסים התאפיינו בגילויי קנאה אובססיבית מצדו של הנאשם, לרבות בדיקת שיחות והודעות בטלפון הנייד של ועוד. במקרה אחד, לאחר שמתלוננת ביקשה אש מאדם זר אש להדלקת סיגריה. הנאשם משך בחוזקה בידה, צעק עליה, בעט בישבנה וסטר בחוזקה בפניה עד שפרצה בבכי. במועד אחר, התקשר הנאשם לנפגעת ואיים עליה ש"אם יאנסו אותה ואם יקרה לה משהו, שתדע שזה ממנו". במועד נוסף, לאחר שנפרדו, הגיע הנאשם לדירת המתלוננת כדי לאסוף את חפציו. במהלך ויכוח בין השניים, קרא הנאשם לנפגעת "זונה" והכה בפניה. הנפגעת סטרה לנאשם ודרשה שיצא מהדירה, אך הוא הכה אותה בפניה פעמיים בעוצמה, קרע את חזיוותיה ושבר את הטלפון הנייד שלה. בית משפט השלום קבע כי מתחם

העונש ההולם ייקבע בין שישה חודשי מאסר, שניתנים לריצוי בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר ונוכח שיקולי שיקום מצא לחרוג ממחם העונש ההולם כך שהושתו על הנאשם שני חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. הערעור נדחה.

בשים לב לעקרון ההלימה; בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

העונש המתאים לנאשם

17. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם, בגדרי מתחם הענישה, נתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ונראה כי מדובר באירועים חריגים לחייו. כמפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה, נראה כי נוכח הרקע החרדי של הנאשם והשינוי הפנימי שעבר, נקלע הנאשם למערכת יחסים סוערת, עמה לא היו לו הכלים להתמודד. בדבריו לעונש הסתבר כי הנאשם פנה דווקא לטיפול פרטי, על מנת לשפר את דפוסיו, אולם למרבה הצער, במסגרת פגישותיו עם שירות המבחן, התקשה להיפתח, התבצר בעמדתו שבבסיסה האשמת המתלוננת ותפיסת עצמו כקורבן. תסקירי שירות המבחן מצביעים על לא מעט גורמי סיכון, על אף שבהיעדר שיחה עם המתלוננת גובשה הערכת מסוכנות חלקית בעניינו. חרף נזקקות טיפולית, נוכח קשייו להתבונן פנימה, להתייחס לדפוסים האלימים ולהכיר בחלקיו התוקפניים, נמצא כי הנאשם אינו מתאים לטיפול ואף אינו מביע רצון אותנטי לכך. יש לציין כי הקושי בהכלה בא לידי ביטוי גם בהתנהלותו האימפולסיבית של הנאשם בדיון, בעת טיעוני התובעת לעונש, שלדבריה התפרץ הנאשם ללא הרף.

18. הנאשם אמנם רחוק מלהפנים את מעשיו, אולם לא ניתן להתעלם מכך שמאז ביצוע העבירות חלפו כארבע שנים, שבמהלכן לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. הקשר בין הנאשם למתלוננת נותק וניכר כי מדובר בתקופה, שאינה מאפיינת את תפקודו התקין והיציב.

19. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו בן מסור, התומך באמו שמצבה הבריאותי ירוד ומספק לה משענת כלכלית.

20. חרף קשייו, הנאשם נטל אחריות בבית המשפט על ביצוע העבירות והודה בכתבי אישום שתוקנו לקולה, אם כי ההודאה נמסרה בשלב מאוחר של ההליך, כך שלא נחסכה עדותה של המתלוננת.

21. לפני סיום, אתייחס בתמצית לבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו שכן דומה שזו נטענה בשפה רפה. הלכה היא, כי על דרך הכלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון, ואילו הימנעות מהרשעה שמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן, שבהם מתגלה פער שאינו סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין התועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו. הימנעות מהרשעה תיתכן רק כאשר סוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לוותר על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים וכאשר הוכח כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

22. בענייננו, בהתחשב בריבוי המעשים והפגיעה בערכים המוגנים, כמו גם התסקירים שהינם שליליים בעיקרם, לא מצאתי כי סוג העבירה מאפשר ויתור על הרשעה. זאת ועוד, הטענה לפי הנאשם מנהל שלוש חברות שאחת מהן עוסקת בתחום הביטחוני, לא נתמכה בראיות ולא הוצגה לכך כל אסמכתא, לא לשירות המבחן ולא בבית המשפט, כך שזו נותרה בעלמא.

23. מכל האמור ונכח הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים בעבירות מסוג אלה, נראה שיש למקם עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם הענישה. אציין כי בשים לב לכך שהמתלוננת פוצתה על ידי הנאשם בהליך אזרחי, מצאתי לקבוע פיצוי בסכום נמוך, זאת אף בשים לב לעונש שאגזור על הנאשם.

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות ב"משקם נתניה" ברח' שכטרמן באזור התעשייה הישן בנתניה וזאת במשך חמישה ימים בשבוע. תחילת של ביצוע העבודות ביום 28.5.23. על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 08:00 לפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, ביחידת ברקאי- שלוחת מרכז ברח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הבהרתי לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה. הבהרתי לנאשם, שמדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות כנגד הגוף לרבות איומים.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.23.

ה. פיצוי בסך של 2,500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה 2, על פי פרטים שתמציא המאשימה למזכירות. הפיצוי ישולם עד ליום 1.5.23.

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף תחילה לזכות הפיצויים.

המזכירות תעביר את העתק גזר הדין לממונה על עבודת השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ג, 19 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.